

מ"ת 19728/10/21 - מדינת ישראל נגד עמרן והדאני

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 19728-10-21 מדינת ישראל נ' והדאני(עציר)
תיק חיצוני: 687770/2021

כבוד השופטת רות שפילברג כהן	בפני
מדינת ישראל	המבקשת
עמרן והדאני	נגד
	המשיב

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

כתב אישום ורקע

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת סחיטה באיומים, על פי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, וכן עבירת קשר לפשע, על פי סעיף 499 לחוק.

בהתאם למפורט בכתב האישום, בוצעו העבירות כלפי המתלון מר עלי אבו ליל, אשר בעבר היה בקשר עם המשיב בעניין חובות כספיים של בנו רביע, למשיב ולאנשים אחרים. צוין כי המתלון הסדיר את החובות של בנו עוד לפני אירועי כתב האישום, מול הגורמים האחרים ומול המשיב עצמו.

על פי המיוחס לו בכתב האישום, סמוך לחודש ספטמבר 2021, דרש המשיב מהמתלון לשלם לו 400 אלף ₪ (להלן: "דמי הסחיטה"). המתלון אמר למשיב כי החוב חוסל וסירב לשלם את דמי הסחיטה. בהמשך לכך, קשר המשיב קשר עם אחרים, שזהותם אינה ידועה למבקשת (להלן: "האחרים") לסחוט את המתלון ולירות לעבר רכביו וביתו של בנו של המתלון, רביע.

במסגרת הקשר ולשם קידומו ירו האחרים כ-18 כדורי אקדח לעבר ביתו ורכביו של רביע בכפר עין מאהל, וזאת ביום 27.9.21 בסמוך לשעה 00.00. מספר כלי רכב שבהם עושים שימוש רביע ובני משפחתו ניזוקו מהירי.

למחרת הירי, ביום 28.9.21, בסמוך לשעה 13.53, התקשר המשיב למתלון ואיים עליו באומרו: "קיבלת את המסר? אתה לא רוצה לדבר עם הג'אמעה?". המשיב אף שלח למתלון, בסמוך לשעה 13.55, הודעת

ווטספ שבה איים עליו באומרו: "בוא תסגור את העניין עם הג'מאעה", ובהמשך, בסמוך לשעה 16.12, התקשר המשיב, או אחד האחרים מטעמו, למתלון, ואיים עליו באומרו: "אבו רביע מה התאריך היום? 29 לחודש נכון? אבו רביע יש לך עד לראשון לחודש, אתה לא מגיע אלינו אני מבטיח לך שתהיה מבסוט, הפעם הירי היה לעבר הקירות והרכבים, בפעם הבאה יהיה ביטחון שלך הבנת? יש לך עד לראשון לחודש אם לא תגיע אזיין אותך".

2. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה זו למעצר עד תום ההליכים.

ראיות לכאורה

3. באי כוחו של המשיב לא חלקו על קיומו של בסיס ראיתי לכאורה, ואולם הפנו לחולשות ראיות, אשר יש בהן, על פי טענתם, להשליך על ההחלטה בבקשה זו, ולכך שיש לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. בין היתר נטען כי הייתה התקשרות גם מהמתלון למשיב, עניין שיש בו, על פי הנטען, לסתור את התיאור העובדתי שבכתב האישום, על כך שהמשיב היה מי שיזם את התקשורת. עוד נטען, כי המשיב מכחיש את השיחות עם המתלון, וכי המתלון עצמו מסר שבשיחה האחרונה והמאוחרת, מי שדיבר עמו היה אדם אחר ולא המשיב.

4. בחנתי את חומר הראיות בהתאם לטענות ההגנה, ומצאתי כי מתגבש מתוכו בסיס ראיתי לכאורי איתן, ללא כל חולשה לשלב זה. אנמק את החלטתי כעת.

5. על פי גרסת המשיב עצמו, אין מחלוקת על כך שקיימת היכרות קודמת בינו לבין המתלון עלי אבו ליל, אדם בשנות השישים לחייו, ועוד קודם לכן עם בנו של המתלון רביע. המשיב אישר כי היה חוב אשר המתלון הסדיר ושלם (לדבריו "חוב גמור"), כחמישה חודשים קודם לאירועים בגינם נחשד (חקירת המשיב מיום 29.9.21 ש' 45, 49)

6. על רקע היכרות זו, שאיננה מוכחשת, נמסרת גרסתו של המתלון, על כך שחודשיים לפני האירוע, התקשר אליו המשיב והתחיל לדרוש כספים, למרות שהחוב שהיה לבנו רביע הוסדר. המתלון מסר שהמשיב התקשר ואיים עליו כדי שישלם 400 אלף ₪ שדרש, וכי הוא הפסיק לענות לשיחות מהמשיב (הודעת עלי אבו ליל 29.9.21 פסקה 9). המתלון הוסיף שהמשיב חדל מהתקשרויות למשך תקופה, עד אירוע הירי.

7. אין מחלוקת לכאורה, כי בחצות הליל של יום 27.9.21 ניתח ירי על רכביו וביתו של רביע אבו ליל בעין מאהל. הירי נורה ע"י רעול פנים, שתועד במצלמות האבטחה, ולא אותר, לאחר שנמלט ברכב. הירי גרם לנזק לרכוש. בעת הירי, המשיב היה בחו"ל, לדבריו נפש בדובאי.

8. שיחות הסחיטה המופיעות בכתב האישום, ושבהן זיהה המתלון את קולו של המשיב, תואמות את מחקר

התקשורת ואת פריקת הטלפון של המשיב, שנתפס על גופו בעת שנעצר ביום 29.9.21 בצומת מגידו. מספר הנייד, המסתיים בספרות **318**, שייך, וגם על כך אין מחלוקת בשלב זה, למשיב. המשיב מסר כי הנייד **מצוי בשימוש הבלעדי**, וכי יש **נעילה של המכשיר באמצעות טביעת אצבע** (חקירתו הנ"ל ש' 26, 33).

9. המשיב אישר בחקירתו כי התקשר למתלון פעם אחת ביום שבו נעצר, 29.9.21, אם כי הכחיש את תוכן השיחה, ולדבריו הציע למתלון עזרה, לאחר ששמע שירו על ביתו, והבהיר לו ש"הוא לא בעניין" (חקירתו הנ"ל ש' 53 וואילך).

10. חרף הכחשתו של המשיב כי הוא הדובר בשיחות הסחיטה, יש בסיס לכאורי איתן להוכיח כי הוא היה האחראי לשתי השיחות, **שהגיעו מהטלפון שלו**. בשיחה הראשונה, למחרת הירי בשעה בסמוך לשעה 13.53, אמר, בקולו שזוהי על ידי המתלון, "קיבלת את המסר? אתה לא רוצה לדבר עם הג'אמעה?".

השיחה המאוחרת, משעה 16.22, **התקבלה אף היא מאותו מנוי "318" ששייך למשיב**, והוקלטה במצלמת וידאו, על ידי נרמין אבו ליל, בתו של המתלון, שעמדה ליד אביה בביתם, ותוכנה הוא "אבו רביע מה התאריך היום? 29 לחודש נכון? אבו רביע יש לך עד לראשון לחודש, אתה לא מגיע אלינו אני מבטיח לך שתהיה מבסוט, הפעם הירי היה לעבר הקירות והרכבים, בפעם הבאה יהיה ביטבן שלך הבנת? יש לך עד לראשון לחודש אם לא תגיע אזיין אותך". כתב האישום מציין כי הדובר בשיחה זו היה **המשיב או מי מהאחרים** שעמם קשר את הקשר הפלילי, וזאת כי המתלון לא היה איתן בגרסתו, תחילה ציין כי המשיב דיבר איתו, אך בגרסה מאוחרת יותר הבהיר כי הקול איננו של המשיב אלא של אדם אחר.

11. ב"כ המשיב טענו כי אי זיהוי קולו של המשיב בשיחה האחרונה מהווה חולשה ראיתית משמעותית. נטען כי קיימת אפשרות שהשיחה נעשתה ע"י אחר שלא בידיעת המשיב. אין בידי לקבל בשלב זה טענה זו, וסבורני, כי קיים בסיס ראיתי איתן לטענה כי גם השיחה האחרונה, כמו הקודמת, נעשו מטעם המשיב והאחרים שעמם קשר את קשר הסחיטה והירי, גם אם לא בקולו ממש. משיצאה השיחה מהנייד של המשיב, ושנמצא בשימוש הבלעדי, ויותר מכך, אף מוגן בטביעת אצבע, וזאת ברצף לשיחת טלפון קודמת שגם היא מאיימת, ושבה זוהי קולו של המשיב על ידי המתלון - אין בשלב זה כל משקל להתנערותו של המשיב מהשיחה. שיחת הווטספ המאיימת, נשלחה מהנייד של המשיב מיד אחרי השיחה הראשונה, והיא נצפית על צילום מסך של המתלון, ככזו שנכנסה מהמנוי 318, השייך למשיב.

שיחות הווטספ תואמות את פריקת הטלפון של המשיב. בנוסף, ניתן לראות בפריקת הטלפון, שהמשיב שלח למתלון הודעות ווטספ נוספות שנמחקו - והדבר תואם את גרסת המשיב, שמסר שהיו הודעות נוספות מהמשיב אך המשיב מיהר למחוק אותן.

קיים רצף של שיחות והודעות שתואם את גרסת המתלון, שיצאו מהנייד של המשיב, ושעניינן איומים וסחיטה.

אין נפקות לטענת ההגנה על כך שיש התקשרות גם של המתלון למשיב, שכן המשיב לא שלל שבאחת הפעמים, לאחר שיחה נותקה, יתכן הוא התקשר למשיב.

אין "חולשה ראייתית בכך שהמשיב היה פיזית בחו"ל בעת הירי, שכן הירי כשלעצמו לא מיוחס לו, ואולם הקשר הפלילי שכולל את הירי מוכח לכאורה היטב.

12. ניתן לומר לסיכום, כי המתלונן מסר תמונה מלאה, לפיה נסחט ונדרש לשלם כספים על ידי המשיב, המוכר לו היטב, היכרות שאינה מוכחשת. שיחות הסחיטה בוצעו מנייד רשמי של המשיב. תוכן של השיחות נמסר על ידי המתלונן, וגרסתו מגובה בהקלטה שביצעה בתו. שעת השיחה בהקלטה, תואמת את מחקר התקשורת של הנייד המשיב.

לפיכך, הראיות מבססות באופן מספק את אשמתו של המשיב לכאורה בעבירות הסחיטה וקשירת הקשר עם אחרים במטרה לסחוט את המתלונן ולירות על ביתו.

עילת מעצר

13. עילת המעצר הנה מסוכנות ברמה גבוהה, וחשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט.

עילת המעצר איננה נסתרת בכך שהמשיב נעדר עבר פלילי, ולטענת באי כוחו מדובר באיש

עסקים ישר דרך. עילת המעצר איננה נסתרת גם בכך שבעת הירי שבוצע על ביתם של המתלונן ובני משפחתו, שהה המשיב בחו"ל.

המזימה העבריינית אשר המשיב קשר לכאורה קשר לבצעה, עם אחרים שזהותם איננה ידועה למאשימה, כללה ירי מסיבי על בית וכלי רכב. בני הבית היו בביתם בעת הירי, וניתן להתרשם, לדוגמא, מהודעתה של הבת נרמין אבו ליל (מיום 6.10.21), שם תיארה את תחושותיה, וכיצד צרחה מפחד, ונשכבה על הארץ, לגבי האימה והפחד שנגרם למשפחה.

14. סחיטה באיומים שמטרתה להביא אדם לשלם חובות הנה פסולה ומעידה כשלעצמה על מסוכנות גבוהה. כאן, מדובר בסחיטה על רקע **חוב שהוסדר ושולם זה מכבר**, ונסיבה זו מגבירה מסוכנות, מבחינת האכזריות והזדון שבמזימה העבריינית. המתלונן מסר, כי כדי להסדיר את חובותיו של בנו, מכר את ביתו לקרוב משפחה, וכך אכן הסדיר את החוב מול המשיב ומול אחרים. נראה לפיכך כי סחיטת המתלונן, בה דרש ממנו המשיב לכאורה להעביר לו סכום כסף גבוה של 400000 ₪, ללא כל עילה או חוב, נעשתה על ידי המשיב בבצע כסף נעדר מוסר, כנראה על בסיס רושם שנותר אצלו כי איתר קורבן סחיטה חלש, שניתן לסחוט באיומים.

15. מדובר במסוכנות כללית כלפי הציבור בכללותו, שנלמדת מהמעשים שבוצעו לכאורה.

בנוסף, בענייננו, טיב הקשר הפלילי שקשר המשיב לא פוענח ולא הוברר, והאחרים, בכלל זה מבצע הירי, לא נעצרו וזהותם לא נודעה. קיים סיכון ממשי לכך שהמשיב ימשיך בפעילות פלילית כלפי המתלונן, הפעם גם

במטרה להשפיע עליו ועל בני ביתו ולהפחידם לבל יעידו. סיכון זה מחייב לכל הפחות הרחקה ומעצר של המשיב, למרות שלמרבית הצער, גם בכך אין די להבטיח הרמטית את שלומם של העדים. בשיחה האחרונה שקיבל המשיב, ציין בפניו הדובר, המשיב או שותף אחר לקשר הפלילי, כי בפעם הבאה הירי יהיה על גוף ולא על רכוש (הנוסח היה "בישבן שלך"), לא בכדי ציין המתלונן, איש בן 65, בהודעתו מיום 3/10/21 כי הוא מפחד מהמשיב, ולא מוכן לפגוש אותו בעימות. מדובר בפחד מצמית של קורבן סחיטה הראוי להגנה מיטבית, במיוחד כעת, כששמו מופיע בראש רשימת עדי התביעה נגד המשיב.

16. בתי המשפט התייחסו בשורה ארוכה של החלטות לכך שעבירות סחיטה באיומים וסחיטה בכוח, ככלל, אינן מתאימות לשחרור ממעצר ואף לא למעצר בפיקוח אלקטרוני.

ראה דברי ביהמ"ש העליון ב **בשפ 8869/16 פלוני נ' מדינת ישראל** (29/11/16):

"עבירות של סחיטה ואיומים מתאפיינות מעצם טבען וטיבן בכך שניתן להוסיף ולבצע גם מתוך הבית תוך שימוש באמצעי תקשורת שונים (ראו למשל: בש"פ 4107/95 מדינת ישראל נ' בוזגלו [פורסם בנבו] (10.7.1995) (להלן: עניין בוזגלו); בש"פ 11271/03 מדינת ישראל נ' אלפרון, פ"ד נח(2) 410, 406 (2003))."

ובעניין אלפרון הנ"ל ציינה כב' השופטת ד' ביניש כדלקמן:

"בית משפט זה כבר עמד פעמים רבות על כך שבעבירה של סחיטה באיומים גלומה מעצם טבעה ואופייה מסוכנותו של הנאשם, ושבדרך כלל עבירות של סחיטה באיומים ועבירות שבהן הנאשם מפיל חתתו על קורבנו, אינן מתאימות לחלופת מעצר... כן כבר נקבע לא אחת כי בעבירות מסוג זה אף טבוע חשש לשיבוש הליכי משפט בדרך של הטלת מורא על קורבן האיומים... ושבדרך כלל אין מקום לשחרור לחלופת מעצר משום שהנאשם יכול להמשיך ולבצע עבירות מסוג זה באמצעות הטלפון גם כשהוא ספון בתוך ביתו".

מצאתי אפוא כי העילה למעצרו של המשיב הנה עילה מוצקה וממשית.

חלופת מעצר

17. ב"כ המשיב לא התנגדה, ללא התחייבות, כי יערך לגבי המשיב תסקיר מעצר.

הסנגורים בקשו לשחרר את המשיב ללא תסקיר, אף טענו כי תסקיר מעצר צפוי להימנע מקביעות פוזיטיביות לגבי המשיב, וצפוי נוסח כי "רב הנסתר על הגלוי", עקב הכחשתו של המשיב את העבירות. ההגנה בקשה לשחרר את המשיב ללא תסקיר, או למצער לעצור אותו בפיקוח אלקטרוני ללא דיחוי, ועד שיתקבל תסקיר.

18. כפי שצויין, מצאתי כי המסוכנות הלכאורית שוללת חלופה בשלב זה, ואולם ניתן לבחון את נסיבותיו של המשיב ואת מסוכנותו, כמו גם את התאמתן של חלופות, בתסקיר מעצר.

ההגנה הפנתה לשורה של החלטות בהן שוחררו נאשמים בפרשות שונות ללא תסקיר. בחלק מהחלטות אלה (לדוגמא החלטתי במ"ת 23758-09-21 בעניין חרטביל) ניתן משקל לפרק הזמן הממושך הנדרש לשם קבלת תסקיר, ולדחייה המחוייבת של ההחלטה תוך המשך מעצר. במקרה זה לא ניתן לוותר על תסקיר מעצר, חרף אילוצי שרות המבחן, שכן נדרשת בחינה מעמיקה לגבי נסיבותיו ומסוכנותו של המשיב.

ההגנה הפנתה לשורה של החלטות שבהן שוחררו נאשמים בעבירות חמורות, לרבות סחיטה באיומים. אותן החלטות אינן מלמדות מאומה על ענייננו, וראה לדוגמא את ההחלטה במ"ת 63719-03-17, מ"י נ' אל חי ואח', שם שוחררו למעצרי בית שלושה משיבים בפרשה חמורה מאד, שכוללת עבירות סחיטה באיומים, ואולם שחרורם נקבע לאור עמדה של המאשימה שם אשר מטעמיה **הסכימה באופן עקרוני לשחרור**.

גם בהחלטה במ"ת 09/20, מ"י נ' גבריאלי ואח', שגם אליה הפנתה ההגנה, לא ניתנה החלטה מנומקת, ונראה כי ההחלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני שניתנה שם, ניתנה בהסכמה.

לסיכום, כאמור, החלטתי להזמין תסקיר מעצר טרם החלטה סופית.

נקבע להמשך דיון ולקבלת תסקיר מעצר ליום 4/11/21 שעה 08.30

המשיב יובא משב"ס.

ניתנה היום, ח' חשוון תשפ"ב, 14 אוקטובר 2021, בנוכחות
הצדדים.